

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 15ης Ιουλίου 1998 *

Στην υπόθεση T-73/98 R,

Société chimique Prayon-Rupel SA, εταιρία βελγικού δικαίου, εγκατεστημένη στο Engis (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον Bernard van de Walle de Ghelcke, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Freddy Brausch, 11, rue Goethe,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Δημήτρη Τριανταφύλλου, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής SG(98) D/631, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις N 198/97 και NN 81/97

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

— Γερμανία — Χρηματοοικονομικά μέτρα υπέρ της επιχειρήσεως Chemische Werke Piesteritz GmbH, και λήψεως οποιουδήποτε άλλου προσωρινού μέτρου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Διαδικασία

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Μαΐου 1998, η εταιρία Société chimique Prayon-Rupel SA (στο εξής: Prayon) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής SG(98) D/631 «της 16ης Δεκεμβρίου 1997/22 Ιανουαρίου 1998», σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις N 198/97 και NN 81/97 — Γερμανία — Χρηματοοικονομικά μέτρα υπέρ της επιχειρήσεως Chemische Werke Piesteritz GmbH (στο εξής: επίδικη απόφαση).
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, υπέβαλε επίσης, βάσει του άρθρου 185 της Συνθήκης, αίτηση ανατολής εκτελέσεως της επίδικης απόφασης μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας, και βάσει του άρθρου 186 της Συνθήκης, αίτηση λήψεως οποιουδήποτε άλλου δίκαιου και κατάλληλου μέτρου.

- 3 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουνίου 1998, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Ernst Röder, Ministerialrat, του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομίας, στη Βόνη, ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ της Επιτροπής.
- 4 Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους διαδίκους της κύριας δίκης, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 5 Με τηλεαντίγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουνίου 1998, η Prayon δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην αίτηση παρεμβάσεως. Ζήτησε πάντως, με τηλεαντίγραφο που πρωτοκολλήθηκε αυθημερόν, να μη κοινοποιηθεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας το πλήρες κείμενο του εισαγωγικού δικογράφου και των παραρτημάτων. Προς τούτο απαίτησε τα στοιχεία που κατά την άποψή της είναι απόρρητα ή εμπιστευτικά.
- 6 Η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στις 19 Μαΐου 1998. Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στις 10 Ιουνίου 1998 δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην αίτηση παρεμβάσεως. Με το ίδιο δικόγραφο δήλωσε ότι δεν υπάρχει λόγος να ζητήσει, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, την εμπιστευτική αντιμετώπιση στοιχείων της δικογραφίας.
- 7 Με τηλεαντίγραφο της 11ης Ιουνίου 1998, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση και της κοινοποίησε ένα μη εμπιστευτικό κείμενο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων καθώς και τις παρατηρήσεις της Επιτροπής επί της εν λόγω αιτήσεως.
- 8 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 12 Ιουνίου 1998.

Ιστορικό της διαφοράς

- 9 Κατά την επίδικη απόφαση, η Chemische Werke Piesteritz GmbH (στο εξής: CWP) ιδρύθηκε το 1994 προκειμένου να αγοράσει στο πλαίσιο ιδιωτικοποίησης, τον κλάδο εκμετάλλευσης «μεταποιημένα προϊόντα φωσφόρου» της εταιρείας Stickstoffwerke AG Wittenberg Piesteritz. Η αγορά αυτή συνοδεύτηκε με ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης. Ήδη η CWP παράγει καθαρό φωσφορικό οξύ και φωσφορικά άλατα.
- 10 Το φωσφορικό οξύ μπορεί να παρασκευαστεί με επεξεργασία «υγρή» ή «θερμική» (σ. 4 της επίδικης απόφασης). Η «υγρή» επεξεργασία είναι εκείνη κατά την οποία το καθαρό φωσφορικό οξύ λαμβάνεται από το ακαθάριστο φωσφορικό οξύ με χημική αντίδραση. Κατά τη «θερμική» επεξεργασία που χρησιμοποιεί τώρα η CWP, το καθαρό φωσφορικό οξύ λαμβάνεται διά καύσεως του φωσφόρου.
- 11 Από την επίδικη απόφαση προκύπτει ότι, λόγω οικονομικών προβλημάτων και δυσχερειών στον εφοδιασμό σε στοιχειώδη φώσφορο, η CWP αναγκάστηκε να τροποποιήσει το αρχικό σχέδιο αναδιάρθρωσης. Δεδομένου ότι το ακαθάριστο φωσφορικό οξύ είναι ευκολότερο να ευρεθεί και η επεξεργασία του είναι λιγότερο δαπανηρή από την επεξεργασία του στοιχειώδους φωσφόρου, αποφασίστηκε, στο πλαίσιο ενός νέου σχεδίου αναδιάρθρωσεως, η αλλαγή της πρώτης ύλης και, κατά συνέπεια, της μεθόδου παραγωγής. Κατά την επίδικη απόφαση, ένας από τους δύο κλιβάνους καύσεως που χρησιμοποιούσε μέχρι τώρα η CWP θα εξακολουθήσει να λειτουργεί, αλλά θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την καύση φωσφινικών αερίων ενώ ο δεύτερος θα αντικατασταθεί, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσεως από τη νέα μονάδα χημικής επεξεργασίας. Η CWP θα αρχίσει να εφαρμόζει την «υγρή» επεξεργασία το 1999.

12 Η επίδικη απόφαση παρατηρεί (σ. 4):

«Τα μείζονα μειονεκτήματα της (“υγρής” μεθόδου) είναι και πάλι οι αρχικές επενδύσεις για τις εγκαταστάσεις. Πάντως, στην προκειμένη περίπτωση, δεν πρόκειται για εντελώς νέα εγκατάσταση αλλά μόνο για την αντικατάσταση της μονάδας χημικής επεξεργασίας, πράγμα που θα επιτρέψει τη χρησιμοποίηση μεγάλου τμήματος των παλαιών εγκαταστάσεων.»

13 Η χρηματοδότηση του σχεδίου αναδιαρθρώσεως πραγματοποιείται κυρίως από τις γερμανικές δημόσιες αρχές. Κατά την επίδικη απόφαση, το εκτιμώμενο ποσό των κρατικών ενισχύσεων, δηλαδή 25,5 εκατομμύρια γερμανικών μάρκων (DM), συνίσταται σε πλείονα μέτρα: αναστολή της καταβολής της τιμής αγοράς του κλάδου εκμεταλλεύσεως της Stickstoffwerke AG Wittenberg Piesteritz που παρέχει το κράτος, μια ενίσχυση για επενδύσεις που χορηγεί το Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (φορέας που διαδέχθηκε τον Treuhandanstalt) και το Ομόσπονδο κράτος Saxe-Anhalt, καθώς και κάλυψη των ζημιών από τις δύο τελευταίες δημόσιες αρχές.

14 Τα μέτρα αυτά κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή από τη Γερμανική Κυβέρνηση ως ενισχύσεις ενόψει αναδιαρθρώσεως. Κατά την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή εφάρμοσε κατά συνέπεια τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 1994, C 368, σ. 12), οι οποίες απαιτούν (σ. 7 της επίδικης απόφασης) ότι μια κρατική ενίσχυση, «για να μπορεί να τύχει απαλλαγής βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3γ, της Συνθήκης (...), πρέπει να πληροί τους όρους της παραγράφου 3.2 των εν λόγω κατευθυντηρίων γραμμών».

15 Στην επίδικη απόφαση, η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι όροι που θέτουν οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, δηλαδή η αποκατάσταση της βιωσιμότητας χάρη στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως, η πρόληψη της αθέμιτης στρέβλωσης του ανταγωνισμού, ο περιορισμός της ενισχύσεως στο απαραίτητο ελάχιστο όριο και ο έλεγχος από τις γερμανικές αρχές της πλήρους εφαρμογής του σχεδίου αναδιαρθρώσεως, πληρούνται εν προκειμένω. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η

εν λόγω ενίσχυση μπορεί να τύχει απαλλαγής στο πλαίσιο της εξεταστικής φάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, βάσει του άρθρου 92, παράγραφος 3γ, της Συνθήκης και του άρθρου 61, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο. Κατά συνέπεια, αποφάσισε να μη προβάλλει αντιρρήσεις κατά της προτεινομένης ενισχύσεως.

- 16 Η αιτούσα παρασκευάζει, με την «υγρή» επεξεργασία, προϊόντα που μπορούν να υποκαταστήσουν εξ ολοκλήρου τα προϊόντα της CWP. Χωρίς να καταθέσει κατά κυριολεξία καταγγελία στην Επιτροπή, της απέστειλε πληροφορίες στο πλαίσιο της εξετάσεως των εν λόγω μέτρων.

Σκεπτικό

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως

- 17 Η αίτηση παρεμβάσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που υπεβλήθη σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας πρέπει να γίνει δεκτή, σύμφωνα με το άρθρο 37, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται και στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 46, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού.

Επί του αιτήματος εμπιστευτικής μεταχειρίσεως

- 18 Στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων στοιχείων, που υπέβαλε η Prayon καθόσον τα στοιχεία αυτά μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να θεωρηθούν απόρρητα ή εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 116, παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Επί του παραδεκτού του αιτήματος αναστολής εκτελέσεως

- 19 Η Επιτροπή φρονεί ότι το αίτημα αναστολής εκτελέσεως της επίδικης απόφασης είναι απαράδεκτο.
- 20 Πρώτον, η αιτούσα δεν έχει συμφέρον στη χορήγηση αναστολής μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως στην κύρια δίκη. Συγκεκριμένα, αν υποθεθεί ότι διατάσσεται η αναστολή, αυτό δεν θα εμποδίσει τη συνέχιση της χρηματοδοτήσεως της CWP και της στρεβλώσεως του ανταγωνισμού διότι οι γερμανικές αρχές μπορούν πάντα να στηρίζουν τη CWP με ενισχύσεις για τη διάσωση.
- 21 Δεύτερον, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι απειλείται από την ενίσχυση που ενέκρινε η Επιτροπή. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Prayon στον εν λόγω τομέα είναι γενικής φύσεως και προγενέστερα της εκδόσεως της επίδικης απόφασης. Κατά συνέπεια, τα ζητούμενα μέτρα δεν εμφανίζουν πραγματική ωφελιμότητα για την αιτούσα.
- 22 Κατά πάγια νομολογία, κατά τον χρόνο χορηγήσεως των προσωρινών μέτρων πρέπει να εκτιμάται αν ο αιτών δικαιολογεί συμφέρον για τη χορήγηση των ζητούμενων μέτρων (βλ., ιδίως, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1996, T-164/96 R, Moccia Ime κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2261, σκέψη 26). Εν προκειμένω, η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης απόφασης θα είχε ως συνέπεια ότι θα εμπόδιζε την καταβολή των κρατικών ενισχύσεων στις οποίες αναφέρεται η απόφαση σε επιχείρηση ανταγωνιστική της αιτούσας. Με την επιφύλαξη της εκτιμήσεως του ζητήματος αν πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως αναστολής, η καταβολή των ενισχύσεων αυτών θα συμβάλει συνεπώς στο να ενισχυθεί ή τουλάχιστον να μη εξασθενήσει η θέση της CWP στην οικεία αγορά. Επομένως, η αιτούσα έχει συμφέρον στη χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης απόφασης.

- 23 Η δεύτερη αντίρρηση της Επιτροπής πρέπει και αυτή να απορριφθεί. Πράγματι, η άποψη που υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι δηλαδή η αναστολή εκτελέσεως της επίδικης απόφασης δεν έχει πραγματική ωφελιμότητα για την αιτούσα, ισοδυναμεί με άρνηση, στο πλαίσιο της εξετάσεως του παραδεκτού, της υπάρξεως της ζημίας που επικαλείται η αιτούσα και, κατά συνέπεια, προδικάζεται κατ' αυτόν τον τρόπο η εκτίμηση της προϋποθέσεως του επείγοντος από την οποία εξαρτάται η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως.

Επί του αιτήματος προσωρινών μέτρων

- 24 Δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ.1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 25 Το άρθρο 104, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ορίζει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε την οικεία πράξη με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι οι αιτήσεις για τη χορήγηση προσωρινών μέτρων προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) τη λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν ελλείπει μία απ' αυτές (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30).

- 26 Εν προκειμένω, σκόπιμο παρίσταται να εξεταστεί, κατά πρώτον, η προϋπόθεση του επείγοντος.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι το κόστος ενός νέου εργοστασίου καθάρσεως μπορεί να εκτιμηθεί σε 30 εκατομμύρια DM. Το ποσό όμως των ενισχύσεων που εγκρίθηκαν με την επίδικη απόφαση, το οποίο προορίζεται για την κατασκευή ενός τέτοιου εργοστασίου είναι 10 εκατομμύρια DM. Επιπλέον, η εξήγηση που δίνει η επίδικη απόφαση, ότι δηλαδή η CWP διατηρεί τον δεύτερο κλίβανό της για λόγους καθαρά περιβαλλοντικούς και όχι ως εργαλείο παραγωγής, δεν ευσταθεί τεχνικώς.
- 28 Από τις θεωρήσεις αυτές συνάγει, κατ' ουσίαν, το συμπέρασμα ότι οι επίδικες ενισχύσεις είναι ενισχύσεις λειτουργίας που θα δώσουν τη δυνατότητα στη CWP να συνεχίσει να πωλεί τα προϊόντα της σε χαμηλές τιμές στην αγορά. Εναλλακτικώς, συνάγει ότι οι επίδικες ενισχύσεις θα δώσουν τη δυνατότητα στη CWP να κατασκευάσει μια στοιχειώδη εγκατάσταση καθάρσεως που θα χρησιμοποιηθεί παράλληλα με το δεύτερο θερμικό κλίβανό της, οπότε η ικανότητα παραγωγής της θα αυξηθεί σε μια αγορά όπου σημειώνεται ήδη πλεονάζουσα ικανότητα παραγωγής.
- 29 Οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που θα προκύψουν από αυτή τη χρησιμοποίηση των ενισχύσεων ενδέχεται να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους λίαν βραχυπροθέσμως και, εν πάση περιπτώσει, πριν από την προβλεπόμενη περάτωση της εκδικάσεως της προσφυγής ακυρώσεως. Η αιτούσα υποστηρίζει, σ' αυτό το πλαίσιο, ότι η νέα αναγγελθείσα εγκατάσταση θα μπορεί να λειτουργεί από το 1999. Επομένως, πρέπει να εμποδιστεί η καταβολή των ενισχύσεων στην CWP και η κατασκευή της αναγγελθείσας εγκατάστασης.
- 30 Όσον αφορά τα μέσα ελέγχου της εφαρμογής του σχεδίου αναδιαρθρώσεως που συνίστανται, κατά την επίδικη απόφαση, στην κατάρτιση ετήσιας εκθέσεως από τις γερμανικές αρχές, αυτά θα έρθουν κατόπιν εορτής και δεν μπορούν να εμποδίσουν την επέλευση της προβαλλομένης ζημίας.
- 31 Όσον αφορά ειδικότερα τη βαρύτητα της ζημίας, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι οι δραστηριότητες της CWP στην αγορά που στηρίζονται σε μεγάλο βαθμό μέσω

κρατικών ενισχύσεων της προκαλούν ήδη σημαντική εμπορική ζημία. Είναι λοιπόν βέβαιο ότι η CWP θα χρησιμοποιήσει τις ενισχύσεις που ενέκρινε η Επιτροπή προκειμένου να στηρίξει την πολιτική των χαμηλών τιμών στην αγορά. Η αιτούσα ισχυρίζεται ότι η ζημία την οποία υφίσταται ήδη θα επιδεινωθεί κατ'αυτόν τον τρόπο και θα είναι πολύ δύσκολο να αναστραφεί η εξέλιξη του επιπέδου τιμών στο μέλλον. Η αιτούσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ζημία είναι οιοσδήποτε βεβαία ή τουλάχιστον αρκούντως πιθανολογούμενη.

- 32 Σχετικά με το επείγον, η Επιτροπή παρατηρεί, πρώτον, ότι ο διάδικος που ζητεί την αναστολή οφείλει να αποδείξει ότι αν αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης θα υποστεί προσωπικώς ζημία με σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1991, C-356/90 R, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2423, σκέψη 23). Εν προκειμένω, όμως, τα αποτελέσματα της αναδιαρθρώσεως θα προκύψουν μόνο μετά το 1999. Επομένως, η αίτηση είναι προδήλως πρόωγη.
- 33 Εν συνεχεία, απουσιάζει ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του μέτρου του οποίου ζητείται η αναστολή εκτελέσεως και της ζημίας που επικαλείται η αιτούσα (διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 1988, 191/88 R, Co-Frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4551, σκέψη 21). Πράγματι, είναι υπερβολικό, αν όχι αδύνατο, να αποδίδεται η απώλεια μεριδίων της αγοράς και πελατείας της αιτούσας στην επιβίωση της CWP και κατά μείζονα λόγο σε μια εγκριθείσα ενίσχυση η οποία δεν έχει ακόμα παραγάγει τα αποτελέσματά της.
- 34 Τέλος, οι ανησυχίες της αιτούσας στηρίζονται ουσιαστικά σε ένα τεκμήριο μη εκτελέσεως του σχεδίου αναδιαρθρώσεως από τη CWP και ελλείψεως αποτελεσματικού ελέγχου των γερμανικών και των κοινοτικών αρχών. Όμως, μια ζημία υποθετική, δυνητική και αόριστη δεν μπορεί να συνιστά σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1987, 142/87 R, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 2589, σκέψη 21).
- 35 Επιπλέον, η αιτούσα δεν απέδειξε ότι η στρέβλωση του ανταγωνισμού την οποία φοβάται θα της προξενήσει πράγματι συγκεκριμένη ζημία. Αν υποθεθεί

ότι πραγματοποιείται η στρέβλωση του ανταγωνισμού, αυτή θα διαχυθεί στο σύνολο της αγοράς και στο σύνολο των ανταγωνιστών της CWP και δεν θα επηρεάσει προσωπικά και ειδικά την αιτούσα (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 1982, 220/82 R, Moselstahlwerk κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 2971).

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 36 Κατά πάγια νομολογία, το επειγόν μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημιάς στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο ο οποίος ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της προσαλλομένης απόφασεως εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία που θα έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (βλ., ιδίως, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 1995, T-79/95 R και T-80/95 R, SNCF και British Railways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1433, σκέψη 36).
- 37 Κατά την αιτούσα, ο κίνδυνος της προβαλλομένης ζημιάς, που συνίσταται στην εξασθένηση της θέσεώς της από πλευράς ανταγωνισμού, προκύπτει από τη σοβαρή στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά που προκαλεί η πολιτική χαμηλών τιμών της CWP ή η αύξηση της ικανότητας παραγωγής της επιχείρησης αυτής, σε μια αγορά πλεονασματική που οδηγεί, εν πάση περιπτώσει, σε γενικευμένη μείωση του επιπέδου τιμών.
- 38 Ωστόσο τα στοιχεία που προβάλλει δεν επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η πρόκληση της ζημιάς, που εξαρτάται από την επέλευση ενός συνόλου παραγόντων, προβλέπεται με επαρκή πιθανότητα (βλ. π.χ. διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψεις 32 και 34).

39 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι, εν προκειμένω, η επέλευση της ζημίας προϋποθέτει ιδίως κατάφωρη παρανόηση του περιεχομένου της επίδικης απόφασης.

40 Αφενός, προϋποθέτει ότι οι κρατικές ενισχύσεις δεν θα χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς για τους οποίους χορηγήθηκαν ή ότι το σχέδιο αναδιαρθρώσεως δεν θα εφαρμοστεί ορθά. Από την επίδικη απόφαση, όμως, προκύπτει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που παρέσχε η Prayon στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, ζήτησε εξηγήσεις ως προς αυτό το σημείο από τη Γερμανική Κυβέρνηση. Η επίδικη απόφαση αναφέρει (σ. 12 και 13): «Οι πρόσθετες πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή απέδειξαν ότι οι αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα κατασκευής εργοστασίου τόσο περιορισμένων διαστάσεων ήταν αστήρικτες (...). Όλες οι περιφερειακές εγκαταστάσεις θα παραμείνουν αμετάβλητες.» Αναφέρει επίσης (σ. 13) ότι «η παρούσα ικανότητα παραγωγής είναι (...) 40 000 τόνοι P_2O_5 κατ' έτος και δεν θα αυξηθεί με την αναδιάρθρωση». Τέλος, καταλήγει «όσον αφορά την αιτίαση του ντάμπινγκ εκ των κρατικών ενισχύσεων, οι συμπληρωματικές πληροφορίες αποδεικνύουν ότι η ενίσχυση χρησιμεύει αφενός για την κάλυψη των ζημιών που προκύπτουν από την αναποτελεσματική παραγωγή που οφείλεται στο ιστορικό της επιχείρησης και στους παραδοσιακούς δεσμούς της με έναν αναξιόπιστο πλέον προμηθευτή πρώτων υλών. Αφετέρου, η ενίσχυση συνδέεται με τις επενδύσεις που είναι αναγκαίες για τον εκσυγχρονισμό και την εγγύηση βιωσιμότητας της επιχειρήσεως μακροπροθέσμως. Λόγω των δεσμών αυτών, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να χρησιμεύσουν για την επιδότηση των τιμών των προϊόντων.»

41 Αφετέρου, η επέλευση της ζημίας προϋποθέτει ότι οι γερμανικές αρχές δεν θα μεριμνήσουν για την ορθή εφαρμογή του σχεδίου αναδιαρθρώσεως. Ωστόσο, οι αρχές αυτές «δεσμεύτηκαν να μεριμνήσουν για την πλήρη εφαρμογή του σχεδίου αναδιαρθρώσεως από την CWP (...)» (σ. 16 της επίδικης απόφασης). Δεν υπάρχει δε κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι η δέσμευση αυτή δεν θα τηρηθεί εκτός αν υποτεθεί ότι οι γερμανικές αρχές δεν θα λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την επίδικη απόφαση.

- 42 Επομένως, η ζημία που θα μπορούσε να προξενήσει στην αιτούσα η εκτέλεση της επίδικης απόφασης είναι υποθετική και στηρίζεται στην πιθανότητα μελλοντικών και αβεβαίων συμβάντων.
- 43 Σημειωτέον επιπλέον ότι, βάσει των προεκτεθέντων, η συμπεριφορά που καταλογίζει η αιτούσα στη CWP δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αναγκαία συνέπεια της εκτέλεσης της επίδικης απόφασης. Η αιτώδης συνάφεια μεταξύ της επίδικης απόφασης και της ζημίας που επικαλείται η αιτούσα δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί εκ πρώτης όψεως αποδειχθείσα.
- 44 Δεδομένου ότι δεν συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί και δεν χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα που προβάλλει η αιτούσα για να δικαιολογήσει τη χορήγηση του μέτρου αυτού.
- 45 Τέλος, το αίτημα της λήψεως οποιουδήποτε άλλου προσωρινού μέτρου ευλόγου και κατάλληλου, που διατύπωσε η αιτούσα χωρίς άλλη διευκρίνιση, πρέπει και αυτό να απορριφθεί για τους προεκτεθέντες (σκέψεις 42 και 43) λόγους.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Επιτρέπει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.**

- 2) Δέχεται, στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης που υπέβαλε η Société chimique Prayon-Rupel SA για ορισμένα στοιχεία που περιέχονται στην αίτηση αναστολής εκτελέσεως.

- 3) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 15 Ιουλίου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf